

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ В СИСТЕМІ ГУМАНІТАРНОЇ ОСВІТИ

Замислюємось над вирішенням питання удосконалення фахової підготовки майбутнього фахівця фізичного виховання і спорту (ФВіС) в сучасних умовах, вважаємо, за доцільним переглянути роль вчителя фізичної культури і спортивного тренера у вихованні молодого покоління. Серед пріоритетів, якщо розглядати з точки зору гуманітарної освіти, розвиток і соціалізація особистості учнів, формування загальної культури, світоглядних орієнтирів, життєзабезпечувальних навичок [3], розробка технологій оздоровлення, які засновані на неспецифічних соціальних і біологічних особливостях і закономірностях життєдіяльності людини [4] засобами фізичної культури і спорту. Все це вимагає відповідної підготовки кадрів, які б відповідали сучасній кон'юнктурі ринку праці і європейським напрямкам освіти.

Останнім часом спостерігається тенденція розглядати формування професійних компетентностей через призму соціальної складової. У цьому зв'язку науковець Н.І. Глебова [1] наполягає, що соціальна складова деталі більше визначає рівень розвиненості соціальних стандартів в професійній діяльності. Якщо розмірковувати філософськими категоріями то сьогодні в освіті спостерігається спрямування на гармонійне співіснування одвічних суперечностей науки і цінностей, сцієнтизму й антисцієнтизму [5]. Наявність антисцієнтистської методології простежується у професійній освіті, що окрім формування фахових компетентностей виділяє ключові, які забарвлені соціальною складовою.

Вважаємо у даному аспекті необхідно робити рішучі кроки в актуалізації соціальної ролі ФВіС у вирішенні життєвих, соціальних проблем суспільства. Де важливу роль відіграє спеціаліст цієї галузі, який покликаний продуктивно організувати процес взаємодії, налагодити

міжособистісні зв'язки, залучити до спільної діяльності і ведення здорового способу життя. Суттєвим важелем, проявом його компетентності будуть вважатись не тільки професійні, а й особистісні якості (здатність до розуміння, чуйність, людяність, відкритість), що відповідатимуть образу «ідеального фахівця фізичного виховання і спорту» [2].

Оскільки ФВіС є соціальними явищами суспільства, що покликані об'єднати людей незалежно від їхнього віросповідання, кольору шкіри, політичних уподобань. А відоме гасло дефлімпійського спорту «Рівність через спорт» тільки підтверджує, які основні соціальні завдання вирішує спорт у світі для налагодження взаємовідносин між націями і єднання країн. Тому важливим у підготовці фахівця навчити конструктивної соціальної взаємодії, бути соціально активним, упевненим в своїх силах, самостійним, готовим приймати важливі рішення.

У зв'язку з чим під час професійної підготовки необхідно більше звернути увагу на формування соціальної компетентності, яка визначається як інтегрована якість особистості, що забезпечує уміннями ефективно взаємодіяти в суспільстві, тим самим спрощує виконання професійних обов'язків. Це перш за все уміння соціалізуватися, створювати безконфліктне середовище в якому буде комфортно працювати, реалізовувати нові ідеї і творчі задуми.

Ще, необхідність формування означеної компетентні пов'язана і з соціальними вимогами суспільства, погіршенням здоров'я населення, де окрім «традиційних хвороб», що регламентують недотримання населенням здорового способу життя (гіподинамія, хронічні захворювання, СНІД, наркоманія), з'являються й інші хвороби XXI століття: інформаційна втома, синдром метушливого життя, Інтернет-залежність, ігроманія.

На нашу думку сучасний вчитель фізичної культури, спортивний тренер мають бути компетентними фахівцями здатними: володіти навичками культурного спілкування для налагодження контакту зі своїми

учнями; впливати на процес соціальної адаптації учнів; формувати уміння і навички соціалізації; здійснювати соціальну інтеграцію засобами фізичної культури для людей з особливими потребами; виховувати морально-вольові якості.

Таким чином, ми уявляємо сучасного спеціаліста ФВіС як людину, яка мислить глобально, не заціклюючись суто на своїх професійних обов'язках пов'язаних тільки з навчально-тренувальним процесом. Це людина – помічник, радник, вихователь, друг, яка навчає молодь життєвої мудрості, навикам спілкування та міжособистісної взаємодії в колективі, команді, з суперниками, арбітрами, уболівальниками.

Список використаних джерел

1. Глебова Н. І. Методологічні засади моделювання супроводу процесу становлення соціальної компетентності галузевого фахівця в процесі професійної освіти: міждисциплінарний дискурс / Наталя Іванівна Глебова. // ROST. – 2017. – №2. – С. 57–65.

2. Лихачев Л.В. Социально-психологические факторы, влияющие на удовлетворенность занятиями физической культурой и спортом (Психофизиологическое изучение учебной и спортивной деятельности) / Под ред. Е.И. Ильина. Л.: Изд-во ЛГУ, 1981. – С. 21–29.

3. Навчальна програма з фізичної культури для 5-9-х класів для загальноосвітніх навчальних закладів затверджена наказом МОН від 07.06.2017 № 804. 330 с.

4. Приступа Е. Тенденції розвитку фізичного виховання в Україні. [Електронний ресурс] Режим доступа: <http://repository.ldufk.edu.ua:8080/bitstream/34606048/7093/1/%D0%9F%D1%80%D0%B8%D1%81%D1%82%D1%83%D0%BF%D0%B04.pdf>

5. Філософія світ людини. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://subject.com.ua/philosophy/svit/88.html>

